

सदा द्वादशमासांस्तु सत्यवादी धृतव्रतः । अमांसाशी ब्रह्मचारी सर्वभूतहिते रतः ।
 स लोकान् विपुलान्मन्यानादित्यानामुपाश्रुते । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च दिव्यमाख्यानुलेपनैः ।
 विमानैः काञ्चनैर्दिव्यैः पृष्ठतश्चानुगम्यते । एकविंशे तु दिवसे यो भुङ्क्ते ह्येकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं । लोकमौशनसं दिव्यं शक्रलोकञ्च गच्छति ।
 अश्विनोर्म्यताञ्चैव सुखेव्यभिरतः सदा । अनभिज्ञश्च दुःखानां विमानवरमास्थितः ।
 सेव्यमानो वरस्त्रीभिः क्रीडत्यमरवत् प्रभुः । द्वाविंशे दिवसे प्राप्ते यो भुङ्क्ते ह्येकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासान् वै जुह्वानो जातवेदसं । अहिंसानिरतो धीमान् सत्यवागनसूचकः ।
 लोकान् वसूनामाप्नोति दिवाकरसमप्रभः । कामचारी सुधाहारो विमानवरमास्थितः ।
 रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः । त्रयोविंशे तु दिवसे यः प्राप्ते देकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु मिताहारो जितेन्द्रियः । वीर्यशून्यश्चैव हृद्रलोकञ्च गच्छति ।
 कामचारी कामगमः पूज्यमानोऽप्सरोगणैः । अनेकगुणपर्यन्तं विमानवरमास्थितः ।
 रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः । चतुर्विंशे तु दिवसे यः प्राप्ते प्राशते हविः ।
 सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसं । आदित्यानामधीवासे भोदमानो वसेच्चिरं ।
 दिव्यमाख्याम्बरधरो दिव्यगन्धानुलेपनः । विमाने काञ्चने दिव्ये हंसयुक्ते मनोरमे ।
 रमते देवकन्यानां सहस्रैरयुतैस्तथा । पञ्चविंशे तु दिवसे यः प्राप्ते देकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु पुष्कलं यानमारुहेत् । सिंहव्याघ्रप्रयुक्तैस्तु मेघनिखननादितैः ।
 स रथैर्नन्दिघोषैश्च पृष्ठतो ह्यनुगम्यते । देवकन्यासमारूढैः काञ्चनैर्विमलैः शुनैः ।
 विमानमुत्तमं दिव्यमाख्याय सुमनोहरं । तत्र कल्पसहस्रं वै वसते स्त्रीशतवृत्ते ।
 सुधारसञ्ज्ञापजीवन्नमृतोपममुत्तमं । षड्विंशे दिवसे यस्तु प्राप्नोति देकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु नियतो नियताशनः । जितेन्द्रियो वीतरागो जुह्वानो जातवेदसं ।
 सम्प्राप्नोति महाभागः पूज्यमानोऽप्सरोगणैः । सप्तानां मरुतां लोकान् वसूनाञ्चापि भोऽश्रुते ।
 विमानैः स्फाटिकैर्दिव्यैः सर्वरत्नैरलङ्कृतैः । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च पूज्यमानः प्रमोदते ।
 द्वे युगानां सहस्रे तु दिव्ये दिव्येन तेजसा । सप्तविंशे तु दिवसे यः प्राप्ते देकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसं । फलं प्राप्नोति विपुलं देवल्लोके च पूज्यते ।
 अमृताशी वसंस्तत्र स विद्वान् प्रमोदते । देवर्षिचरितं राजन् राजर्षिभिरनुष्ठितं ।
 अध्यावसति दिव्यात्मा विमानवरमास्थितः । स्त्रीभिर्मनोभिरामाभीरममाणो मदेत्कटः ।
 युगकल्पसहस्राणि त्रीण्यावसति वै सुखं । योऽष्टाविंशे तु दिवसे प्राप्नोति देकभोजनं ।
 सदा द्वादशमासांस्तु जितात्मा विजितेन्द्रियः । फलं देवर्षिचरितं विपुलं समुपाश्रुते ।
 भोगवांस्तेजसा भाति सहस्रांशुरिवामलः । सुकुमार्थश्च नार्थस्तं रममाणाः सुवर्चसः ।
 पीनस्तनोरुजघना दिव्याभरणभूषिताः । रमयन्ति मनःकान्ते विमाने सुवर्चसन्निभे ।

१९५

१९०

१९५

१९१

१९५

१९२